

Per orde de ses Majestats,
els Reys Magos del Orient,
tinc encàrrec de anunciarvos
un gran aconteiximent:

Cansats de pegar trompades
per pobles que no fan res,
han sabut que así en Alcoy
tots son bons y faeners;
y els chiquets y les chiquetes
que son a qui volen més,
ni ploren, ni fan burrades,
ni saben donar quefer;
van a escola, son curiosos,
matinadors y obediens.
Per aixó, els meus Señors
han carregat els gamells
y cap a Alcoy, a la vesprada,
a les cinc, así es tendreu,
que volen premiar a manta
tan honrats antesedens.

Porten patíns y pilotes,
nines, carros, cavallets,
pitos, flautes y tambors,
antomóviles, balóns, trens;
caramelos a cabasos,
peladilles, anisetes,
que volen tirar el burro
per la finestra al carrer.

Ya eu sabeu, allá a les quatre
tot lo mon carregadet
de matraques y pandorgues,
asquelles y cheulitets
aneu al pont fen roido
que aixó es lo que agrada als Reys.

No s'acosteu als cavalls,
que els pobres animalets
no si veuen per darrere
y vos farán un trinchet;
no tireu cap de pedrada
ni escorfes ni datilets,
que si vos veu el Rey Negre
vos agarra dels cabells
y ficarà dins de un sac
y ya no vos vorem més.

Conque a les quatre no falte
fent roido... y no res més,
cap de chic, allá en el pont
a esperar als nostres Reys.